

SFS 2000:815

Utkom från trycket
den 14 november 2000

Lag om ändring i lagen (1995:1571) om insättningsgaranti;

utfärdad den 2 november 2000.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs att 12 och 13 §§ lagen (1995:1571) om insättningsgaranti skall ha följande lydelse.

12 §² Varje institut som omfattas av garantin skall betala en årlig avgift till nämnden. Avgiften för ett år grundas på institutens insättningar vid utgången av närmast föregående år, till den del insättningarna omfattas av garantin.

Institutens sammanlagda avgifter för ett år skall uppgå till ett belopp som motsvarar 0,1 procent av insättningarna, om de behållna avgiftsmedlen sammanlagt uppgår till ett belopp som motsvarar minst 2,5 procent av insättningarna.

Om de behållna avgiftsmedlen sammanlagt uppgår till ett mindre belopp än som motsvarar 2,5 procent av insättningarna, skall de sammanlagda avgifterna för ett år tas ut med det belopp som krävs för att uppnå den nivån, dock lägst 0,1 procent och högst 0,3 procent av insättningarna.

Bestämmelserna i andra och tredje styckena behöver inte tillämpas när avgiften för ett enskilt institut

1. bestäms enligt 14 §,
2. bestäms genom omprövning enligt 27 § förvaltningslagen (1986:223),
eller
3. efter överklagande bestäms av allmän förvaltningsdomstol.

13 §³ Nämnden skall årligen bestämma hur stort belopp varje institut skall betala i avgift. Avgiften skall betalas inom en månad från dagen för beslutet.

Avgiften skall motsvara summan av institutets insättningar till den del de omfattas av garantin, multiplicerat med lägst 60 procent och högst 140 procent av det tal som tillämpas enligt 12 § andra eller tredje stycket. Avgiften skall bestämmas med hänsyn till institutets kapitaltäckningsgrad, beräknad enligt 2 kap. 1 § lagen (1994:2004) om kapitaltäckning och stora exponeringar för kreditinstitut och värdepappersbolag.

¹ Prop. 1999/2000:107, bet. 2000/01:FiU6, rskr. 2000/01:7.

² Senaste lydelse 1996:1176.

³ Senaste lydelse 2000:188.

SFS 2000:815

Dröjsmålsränta skall tas ut på avgifter som inte betalas i rätt tid, om det inte finns särskilda skäl mot det. Dröjsmålsränta skall beräknas för år enligt en räntefot som motsvarar det av Riksgäldskontoret fastställda, vid varje tid gällande diskontot med tillägg av åtta procentenheter.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2001.

På regeringens vägnar

BOSSE RINGHOLM

Göran Haag
(Finansdepartementet)